

# РЕШЕНИЕ

№ 16153

гр. София, 05.09.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,**  
в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1238** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. С. Н., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.6, срещу Решение № 1040-21-735/07.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-11018-3/10.11.2023 г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателката, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ – С. – град - в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 214-00-11018 от 27.07.2023 г. М. С. Н. е направила искане за отпускане на ПОБ по реда и условията на чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложена Заповед № 8/25.07.2023 г., издадена от “Маринова дентал - АИПДП” ЕООД за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 от КТ- по желание на работника, считано от 25.07.2023 г.

При извършена проверка, касаеща правото на ПОБ на М. С. Н. е констатирано, че тя е била в трудово правоотношение с “Маринова дентал - АИПДП” ЕООД, за периода от 29.06.2023 г. до 24.07.2023 г. вкл. За установяване на всички факти и обстоятелства относно осъществяваната от лицето трудова дейност и правото на обезщетението, е изискана проверка на дружеството-осигурител от контролен орган при ТП на НОИ С. – град. С Разпореждане № 214-00-11018-1/09.08.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица производството по отпускане на ПОБ по подаденото на 27.07.2023 г. заявление от М. Н. е спряно на основание чл.54г, ал.4 от КСО до приключване на проверката.

Резултатите от извършената проверка на осигурителя “Маринова дентал - амбулатория за индивидуална първична дентална помощ” ЕООД са обективирани в Констативен протокол № КП-5-21-01436671/17.10.2023 г.

При извършената проверка било установено, че М. С. Н. е назначена в дружеството с Трудов договор № 009 от 28.06.2023 г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1 от КТ на длъжност „Асистент на лекар по дентална медицина”, считано от 29.06.2023 г., със срок на изпитване 6 месеца. Със Заповед № 8/25.07.2023 г., трудовото ѝ правоотношение е прекратено на основание чл. 71, ал. 1 от КСО, считано от 25.07.2023 г.

От Е. Е. М. - управител на “Маринова дентал - АИПДП” ЕООД е подадена декларация, в която същата е декларира факти и обстоятелства относно дружеството, вкл. средносписъчен състав през последното тримесечие - 2 човека, както и касаещи конкретно жалбоподателката. В декларацията е посочено, че М. С. Н. е назначена след поставена обява в сайта Jobs.bg, като естеството на работата ѝ е обработка на документите, свързани с пациентите, почистване и дезинфекция. Посочено е още, че Н. е освободена от работа по нейно желание.

При проверката е представена декларация и от Д. Д. Т., назначена в дружеството на длъжност „Лекар по дентална медицина” с Трудов договор от № 10/13.07.2023 г. на основание чл. 67, ал. 1 от КТ и естество на извършваната дейност: стоматологична дейност, преглед, диагностика и лечение на пациентите. В декларацията е посочено лице, с което е работила А. Е. Г.- счетоводител.

От М. С. Н. е представена декларация, като същата посочва номер на мобилен телефон, без друга информация за връзка с работодателя, декларира, че не ѝ са известни данни за лицето, което представлява работодателя, както и за лица, с които е работила заедно, а от друга страна посочва като задължение по длъжностна характеристика, връчена ѝ от управител на дружеството - асистиране на лекар по дентална медицина, а като лице, запознало я с естеството на работа — представляващия дружеството.

При извършената проверка не е установено, че жалбоподателката е осъществявала реална трудова дейност. От контролния орган е направен извод, че след като М. С. Н. не е упражнявала реално трудова дейност за периода от 29.06.2023 г. до 24.07.2023 г. вкл. при осигурителя “Маринова дентал - амбулатория за индивидуална първична дентална помощ” ЕООД, същата не следва да се счита за осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на осигурителя “Маринова дентал - амбулатория за индивидуална първична дентална помощ” ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01436680/17.10.2023 г. за заличаване на неоснователно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за М. С. Н. за

периода от 29.06.2023 г. до 24.07.2023 г. вкл. с вид осигурен 01, декларация обр.№ 1. Задължителните предписания са връчени на осигурителя на 17.10.2023 г., не са обжалвани в законоустановения срок и са влезли в сила, като неоснователно подадените данни са заличени.

След приключването на проверката по разходите на ДОО на “Маринова дентал - амбулатория за индивидуална първична дентална помощ” ЕООД, с Разпореждане № 214-00-11018-2/09.11.2023 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, на основание чл.55 от АПК спряното производство по отпускане на ПОБ по подаденото от М. С. Н. заявление е възобновено.

С Разпореждане № 214-00-11018-3 от 10.11.2023 г. на ръководителя по осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО и във връзка с чл. 10 от КСО е постановен отказ за отпускане на М. С. Н. на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО по подаденото на 27.07.2023 г. заявление.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-735/07.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.

По делото са разпитани като свидетели Е. Е. М., А. Е. Г. и Д. Д. Т. и И. И. Н..

От показанията на свидетеля М. се установява следното:

Жалбоподателката е постъпила на работа в дентална клиника „М. Д.“ чрез обява в jobs.bg. След като постъпила на работа, изпитвала затруднения, поради което напуснала. След това била извършена проверка от НОИ.

От показанията на свидетеля Г. се установява следното:

Дентална клиника „М. Д.“ е неин клиент. Изготвяла е документи по назначаване и прекратяване на трудови правоотношения. Виждала е жалбоподателката и е изготвяла нейни документи, оформила е трудовата ѝ книжка. Работила е от края на юни до края на юли месец 2023 г. През този период е ползвала и отпуска.

От показанията на свидетеля Т. се установява следното:

Познава жалбоподателката от дентална клиника „М. Д.“, където работи. Имало е проверка от НОИ, като към момента на нейното извършване жалбоподателката вече не е работела в клиниката.

От показанията на свидетеля Н. се установява следното:

Съпруг е на жалбоподателката. Започнала е работа в денталната клиника чрез обява в jobs.bg. Била доста притеснена тъй като и възлагали допълнително работа извън нейната длъжностна характеристика.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от ответника /лист 94-97 от делото/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КСО. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № 214-00-11018-3/10.11.2023 г., видно от приложената Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на НОИ /лис

97-98 от делото/.

Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му. Съдът приема, че същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта: не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 54л от КСО, отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията. Т.е. преценка се извършва спрямо последното прекратяване на осигуряването, като се ползват именно тези данни. Правилно е прието, че релевантен в случая е осъществения последващ контрол по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО.

Въз основа на Задължителни предписания №ЗД-1-21-01436680/17.10.2023 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от за периода м.06-м.07.2023 г., от контролните органи на ТП на НОИ – С. -град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са предприети действия в рамките на предоставената им от закона компетентност за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от "Маринова дентал - амбулатория за индивидуална първична дентална помощ" ЕООД по отношение на жалбоподателката.

Съдът приема за правилна преценката, направена в оспореното решение, че жалбоподателката не е осигурено лице за посочения по-горе период, поради което не отговаря на изискванията на л. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на исканото парично обезщетение за безработица.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10,

продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./ В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателката не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай жалбоподателя не е извършвал трудова дейност, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилен и законосъобразен е извода на органа, че жалбоподателката не е притежавала качеството осигурено лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, както вече беше посочено по-горе в настоящото решение. В резултат на липсата на доказателства за извършвана реална трудова дейност от жалбоподателката, за която има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че тя не е осигурено лице. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими. В тази връзка се налага обоснованият извод, че жалбоподателката няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, тъй като не се установява данни реално да е упражнявала трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателката, то по отношение на нея не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и тя не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на парично обезщетение за безработица по чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Направените изводи не се разколебават и от събраните в производството пред съда гласни доказателства.

Предвид заличаването на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО по отношение на жалбоподателката, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен обоснован извод, че жалбоподателката не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО.

Следва да се има предвид, че при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган действа при условията на обвързана компетентност и е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя за периода м.06-м.07.2023 г., които са релевантни относно правото, размера и периода за изплащане на ПОБ по чл. 54а от КСО, длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО правилно е отказало отпускането на исканото обезщетение.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 49 състав

#### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Н., срещу Решение № 1040-21-735/07.12.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено разпореждане № 214-00-11018-3/ 10.11.2023г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град.

**ОСЪЖДА** М. С. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „К. село“, [жилищен адрес]07, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** не подлежи на обжалване, съгласно чл. 119, ал. 1, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б." и б. "д" от КСО.

**СЪДИЯ:**